

26-11- ΕΣΠΕΡΑΣ
† ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.~

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιροῦς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ

ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ασω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Γ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα

δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Ψαλμὸς 140. Ὕψος δ'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ακούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς

συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκαν-
δάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω
αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας
εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον
ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον
ἐδεήθην.

Εκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν
δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον
αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ
πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς
τρίβους μου.

Εν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην,
ἐκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ
ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐπιγινώσκων με.

Απώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ
οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν
μου.

Εκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα·
Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν
γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου,
ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ρῦσαί με ἐκ τῶν καταδιω-
κόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὕπὲρ ἐμέ.

Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ
ὀνόματί σου.

Εμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι,
Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς
φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχο-
ντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς
μου.

*Σπχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου
ᾠχος δ'*

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Σπ'χ. **Ε**ὰν ἀνομίας παρα-
τηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑπο-
στήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός
ἐστιν.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ως θεόσδοτον βλάστημα, ἀπὸ
μήτρας ἡγίασαι, Σαμουὴλ ὡς ἔν-
θεος Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῷ Χριστῷ
ἠκολούθησας, τελείῳ φρονήματι,
ἐκ νεότητός σου, πολιτείαν ἰσάγγε-
λον, ἐνδεικνύμενος· διὰ τοῦτο
ἀξίως ἐδοξάσθης, τῇ τοῦ Πνεύμα-
τος δυνάμει, Στυλιανὲ παμμακάρι-
στε.

Σπ'χ. **Ε**νεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ
ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπι-
σεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Απαλὼν ἐξ ὀνύχων σε, ὁ Θεὸς
προσελάβετο, προειδὼς τοῦ βίου
σου τὴν χρηστότητα· ἔνθεν ἀξίως
διέπρεψας, ἡθῶν καθαρότητι, καὶ
ἀγῶσιν ἱεροῖς, ἀρετῶν τελειότητος,
ὥσπερ ἄγγελος, καὶ ἀσκήσει ἐδό-
ξασας συντόνῳ, τῶν θαυμάτων
ἐνεργείᾳ, Στυλιανὲ σὲ δοξάσαντα.

Σπ'χ. **Α**πὸ φυλακῆς πρωΐας
μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Τῶν προσόντων τὴν ὑπαρξιν,
διανείμας τοῖς πένησι, τὴν πτω-
χείαν ἔστερξας γνώμη κρεῖττονι,

τοῦ σὲ πλουτίσαντος Ὅσιε, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, πλούτῳ θείων δωρεῶν, ὡς αὐτοῦ φίλον γνήσιον, ὥσπερ δόκιμον, πληρωτὴν τῶν αὐτοῦ διαταγμάτων, καὶ ἀμέμπτῳ πολιτεία, Στυλιανὲ διαλάμψαντα.

Σπῆχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ κόσμου, τερπνότητα, ὀλοτρόπως ἐμίσησας, οὐρανίῳ ἔρωτι λαμπρυνόμενος, καὶ τὴν τοῦ σώματος πρόνοιαν, τελείως ἀπερριψας, ἐν σπηλαίῳ δὲ σοφέ, ὡς ἀσώματος ὥκησας, ἀναγόμενος, πρὸς Θεὸν ἀναβάσεσιν ἀγίαις, καὶ χερσὶ θείου Ἀγγέλου, ἄρτον ἐδέχου οὐράνιον.

Σπῆχ. Λινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὡσπερ στήλη θεόγραφος, τῆς ἐνθέου ἀσκήσεως, καὶ λαμπρὸν τοῦ Πνεύματος ἐνδιαίτημα, Στυλιανὲ παναοίδιμε, θαυμάτων ἀέναον, χάριν βλύζεις δαψιλῶς, καὶ ἴασαι τοὺς κάμνοντας, ἐξαιρέτως δέ, τῶν βρεφῶν καὶ νηπίων θεραπεύεις, τὰ νοσήματα ταχέως τῶν προσιόντων τῇ σκέπῃ σου.

Σπῆχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, τοὺς προστρέχοντας Ὅσιε, σκέπε καὶ διάσωζε πάσης θλίψεως, τῶν δὲ φερόντων τὴν κλήσιν σου, τὴν θείαν

προΐστασο, ἐν παντὶ ὡς συμπαθής, καὶ νηπίοις καὶ βρέφεσι δίδου πάντοτε, εὐρωστίαν καὶ ῥῶσιν καὶ υἱείαν, ὡς θερμὸς αὐτῶν προστάτης, Στυλιανὲ θεοδόξαστε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἐπέφανεν, ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, Στυλιανὲ Θεοφόρε, τοὺς εὐσεβεῖς συγκαλοῦσα, πρὸς αἶνον καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν ταύτην ἐορταζοντες, πνευματικῶς βοῶμέν σοι· χαίροις ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεῖς, ὡς ὁ κλεινὸς Ἱερεμίας, καὶ ἐπαξίαν τῆς κλήσεως σπουδὴν, τοῖς ἔργοις εἰσενέγκας· χαίροις τῆς ἐνάρετου ζωῆς ὑπόδειγμα, καὶ ἀσκητικῶν κατορθωμάτων, περιφανῆς στηλογραφία· χαίροις θαυμάτων βρύσις θεόβρυτος, καὶ παίδων νεοθαλῶν, ἀρωγὸς θερμότατος. Πρέσβευε Χριστῷ δεόμεθα Πάτερ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἄχρονως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία Ὁρθοί!

Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης,
ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου,
ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα
Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ὕμνεϊσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ
Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος
σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

**ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ**

*Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
ᾠχος πλ. δ'*

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. (Δίς)

Σπῆχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ
ἡμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

*Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας
ᾠχος δ'*

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. (Δίς)

Σπῆχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με
εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιο-
σύνης μου.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

*Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας
ᾠχος α'*

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, κατα-
διώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου. (Δίς)

Σπῆχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ
οὐδέν με ὑστερήσει.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, κατα-
διώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου.

*Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας
ᾠχος πλ. α'*

Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου
σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
κρινεῖς με. (Δίς)

Σπῆχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου.

Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου
σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
κρινεῖς με.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. ᾠχος πλ. β'

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου,
τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν. (Δίς)

Σπῆχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου
εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά
μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου,
τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν.

*Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας
ᾠχος βαρὺς*

Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ
ἔλεός σου προφθάσει με. (Δίς)

Σπῆχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν
μου, ὁ Θεός.

Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ
ἔλεός σου προφθάσει με.

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνω-
σμα. [Κεφ. γ'. 1-10]

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ,
καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος.
Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ

ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πο-
ρεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν
εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων
ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παι-
δευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσο-
νται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν
αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους
ἐαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ
ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλο-
κάρπωμα θυσίας προσεδέξατο
αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς
αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπιν-
θῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι
λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύ-
ριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθό-
τες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν,
καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμε-
νοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ
ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Γοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνά-
γνωσμα. [Κεφ. ε'. 16-24., ς'. 1-3]

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι· καὶ
ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ
φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ
τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς
εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ
κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ
δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς. Καὶ
τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον
αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν
εἰς ἄμυνα ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώ-
ρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσε-
ται κόρυθα, κρίσιν ἀνυποκριτον·
λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον,
ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον
ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμή-

σει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς πα-
ράφρονας· πορεύονται εὖστοχοι
βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ
εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπι-
σκοπῶν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβό-
λου θυμοῦ πλήρεις ῥιφίζονται χά-
λαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν
ὑδὼρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συ-
γκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσε-
ται αὐτῆς πνεῦμα δυνάμεως· καὶ
ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ
ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία,
καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρό-
νους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν βα-
σιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ
περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρα-
τοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμέ-
νοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη
παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῶν, καὶ
ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Γοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνά-
γνωσμα. [Κεφ. δ'. 7-16]

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι,
ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τί-
μιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ
ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δὲ
ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλι-
κία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐά-
ρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἡγα-
πήθη, καὶ ὢν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν
μετετέθη, ἡρπάγη μὴ κακίαν
ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος
ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία
γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά,
καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλ-
λεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν
ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς·
ἀρεστὴ γὰρ ἐν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέ-
σου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες
καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ

διανοία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων

πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει

ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλάνθρωπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Σπήχον, Σπχηρὰ Προσόμοια.

ῥΗχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἀπὸ βρέφους Θεῶ, ἀνατεθεὶς ὡς Σαμουὴλ ὁ θεσπέσιος, καὶ τούτῳ εὐαρεστήσας, Στυλιανὲ θαυμαστέ, τῆς σῆς πολιτείας τῇ λαμπρότητι· ἀγάπη τῇ θείᾳ γάρ, στοιχειούμενος Ὅσιε, κόσμου ἀπάτης, σεαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ ὡς ἄσαρκος, ἐν ἐρήμῳ ἐβίωσας· ὅθεν τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν χάριν ἀπείληφας, καὶ βοηθὸς ἀνεδείχθης, τοῖς ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπήχ. **Τ**ίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἄρτον ἀπ' οὐρανοῦ θαυμαστῶς, χερσὶν Ἀγγέλου ὡς ἰσάγγελος Ὅσιε, δεχόμενος θεία νεύσει, τὴν πρὸς Θεὸν σου στοργήν, ἅπασιν ἐδήλου καὶ οἰκείωσιν· φθαρτῶν γὰρ τὴν αἴσθησιν, ὀλικῶς βδελυξάμενος, τῶν ὑπὲρ λόγον. καὶ ἀφθάρτων τὴν μέθεξιν, ἐθησαύρισας, δωρημάτων τῆς χάριτος· ὅθεν ἐκ τοῦ πληρώματος, αὐτῶν δυσωποῦμέν σε, πᾶσι μετάδος ῥανίδα, Στυλιανὲ παμμακάριστε, τοῖς σὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ Χριστὸν δοξολογοῦσι, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Σπήχ. **Μ**ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις Παφλαγονίας βλαστός,

τῆς Ἐκκλησίας ἑωσφόρος ὁ ἄδυτος, ἀκτίσιν ὁσίων ἔργων, καὶ τῶν θαυμάτων φωτί, καταυγάζων πᾶσαν τὴν ὑφήλιον· ἡ στήλη ἡ ἔμψυχος, θεωρίας καὶ πράξεως, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆς ὑποτύπωσης, τῆς πραότητος, καὶ ἀγάπης θησαύρισμα· φύλαξ ὁ συμπαθέστατος, βρεφῶν καὶ νηπίων τε, καὶ νεογνῶν ἀντιλήπτωρ, καὶ ἰατὴρ ἐτοιμότατος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... *ῥΗχος πλ. δ'*

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ὑποτάξας τῷ πνεύματι, ὡς ἄγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπολιτεύσω Ὅσιε. Βαβαὶ τῶν σῶν χαρίτων, ὧν θεόθεν ἠξιώθης! Οὐ μόνον γὰρ ἄρτον οὐράνιον ἔλαβες, ἀλλὰ καὶ θαυμάτων ποικίλων αὐτουργός, ἀνεδείχθης ἐν πνεύματι. Καὶ νῦν Στυλιανὲ μακάριε, τῷ Σωτῆρι πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν

λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἁνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στήλη ἔμψυχος, τῆς ἐγκρατείας, στυλὸς ἄσειστος, τῆς Ἐκκλησίας, Στυλιανὲ ἀνεδείχθης μακάριε· ἀπὸ παιδὸς γὰρ ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, βρεφῶν καὶ παίδων προστάτης γενένησαι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπερον.

Δόξα...

Ἦχος α' Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν ἰσάγγελον βίον ἐκ παιδὸς ἐπεπόθησας, καὶ τοῦ Παρακλήτου δοχεῖον, ἱερὸν ἐχρημάτισας· διὸ τῶν θαυμάτων δωρεάν, καὶ χάριν ἱαμάτων δαψιλῇ, ἀναβλύζεις θεοφόρε Στυλιανέ, τοῖς εὐλαβῶς βοῶσί σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης· ἐν σοὶ τῇ Ἀγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ Δίκαιος Δαβὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. Δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. Δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: Γοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Γτερεῶσαι, Κύριος

ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ χώρᾳ, νήσῳ, κώμῃ, Μητροπόλει, Ἐνορία ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.*